

CAGLIERO 11

Biuletyn salezjańskiej informacji misyjnej

Publikacja Dykasterium ds. Misji dla wspólnot salezjańskich i przyjaciół misji salezjańskich

Drodzy salezjanie i przyjaciele misji salezjańskich!

serdecznie Was pozdrawiam w misyjnym miesiącu październiku. Dziękuję Wam wszystkim za modlitwy w intencji 36 nowych misjonarzy oraz salezjańskich powołań misyjnych.

Towarzysząc podczas tego sześciolatka 2008-2014 ponad 200 nowym misjonarzom, dziękuję Panu za jego

nieustanne wezwania! Salezjańskie powołanie misyjne jest bardzo piękne! To, co najlepsze w naszym charyzmacie, w naszej duchowości, zostaje oddane do dyspozycji Kościoła! Dziękuję Bogu za tę łaskę, że mogłem towarzyszyć wielu współbraciom w drodze rozeznawania pięknego powołania „w powołaniu salezjańskim”!

Jakże wspaniale jest towarzyszyć pierwszym młodym salezjanom z Albanii, Rosji, Birmy, Madagaskaru, Togo, Ukrainy, Kuby, Chin, w pozytywnym odpowiadaniu na wezwanie misyjne! Pierwsi misjonarze z młodych inspektorii świadczą o zaufaniu Pana do nas! Świeżość wiary na „globalnym Południu świata” powinna wyzwolić w nas zachwyt wobec daru wiary!

Życzę wszystkim owocnego świętowania Światowego Dnia Misyjnego 2013. Niech on będzie okazją do ożywienia naszej wiary. Pomóżmy Kościołowi wyruszyć w drogę ku wszystkim peryferiom, gdzie Jezus Chrystus nie jest jeszcze znany i kochany!

Václav Klement

Ks. Václav Klement SDB

Radca ds. Misji

Kościół nie jest organizacją pozarządową, ale wspólnotą, która głosi Chrystusa!

Dzieło ewangelizacji napotyka często na przeszkody nie tylko zewnętrzne, ale i wewnątrz samej wspólnoty kościelnej. Czasem zapał, radość, odwaga, nadzieja, z jakimi głosimy wszystkim przesłanie Chrystusa i pomagamy ludziom naszych czasów, aby Go spotkali, są słabe. Czasami niektórzy myślą jeszcze, że niesienie Prawdy Ewangelii wiąże się z pogwałceniem wolności...

Sprawą nagłą jest, by w naszych czasach uwypuklić piękno życia według Ewangelii poprzez jej głoszenie i świadectwo o niej, czyniąc to także wewnątrz samego Kościoła. ... Kościół – powtarzam to jeszcze raz – nie jest organizacją pomocy społecznej, przedsiębiorstwem czy jakąś organizacją pozarządową, ale jest wspólnotą osób ożywionych działaniem Ducha Świętego, które zachwyciły się spotkaniem z Jezusem Chrystusem, żyją nim nadal i pragną dzielić się tym doświadczeniem głębokiej radości, dzielić się orędziem zbawienia, które dał nam Pan.

(cały tekst Orędzia Papieża Franciszka na Światowy Dzień Misyjny 2013 można znaleźć m.in. na: <http://www.pdrw.missio.org.pl>)

POSZUKUJE SIĘ MISJONARZY DO AFRYKI

Inspektorat – Kraj	Niezbędne języki	Charakterystyka środowiska i umiejętności wymagane od misjonarza
AET – Etiopia Wikariat Gambela	angielski, języki lokalne	Wikariat Apostolski powierzony Zgromadzeniu, nieliczny personel, pierwsza ewangelizacja z możliwością zaszczepienia Kościoła
FRB – Maroko	francuski, arabski	Jedyna wspólnota w kraju, szkoła Centrum Formacji Zawodowej, parafia, mała wspólnota
ISI – Tunezja	francuski, arabski	Jedyna wspólnota w kraju, szkoła podstawowa, oratorium, mała wspólnota

Czytając apel o nowych misjonarzy, zrodziło się moje powołanie misyjne

Rozpocząłem aspirantat, kiedy miałem 16 lat. Był to wspaniały czas, który przeżyłem z niektórymi misjonarzami. Gdy dojrzało moje pragnienie bycia kapłanem,

równocześnie rosło moje zainteresowanie misjami, zwłaszcza dzięki wiadomościom misyjnym, które czytaliśmy.

Podczas pierwszego roku asystencji w Negombo, naszym „macierzystym domu salezjańskim” w Sri Lance, miałem niesamowite doświadczenie. W tym czasie Sri Lanka była delegaturą hinduskiej inspekcji Chennai. Pewnego wieczoru, dyrektor dał mi do przeczytania, w ramach czytania duchownego, list ókólny inspektora. W liście tym inspektor odwoływał się do apelu Przełożonego Generalnego, poszukującego misjonarzy do Papui Nowej Gwinei. Czytając to, zwróciłem się do ekonomy, misjonarza w Sri Lance, i powiedziałem: „Ojczy, jedziemy? Co o tym sądzisz?”. Odpowiedział mi z uśmiechem na twarzy: „Dlaczego nie, jedziemy”. Tego samego dnia zadzwoniłem do moich przełożonych i zapytałem, czy mogę napisać podanie. Uważam, że był to moment, w którym ziarno misyjne zaczęło się we mnie zakorzeniać. Wtedy zrozumiałem, że Bóg chce, abym był misjonarzem. Przełożony Generalny posłał mnie na

Wyspy Salomona, które są obecnie częścią delegatury Papui Nowej Gwinei. Niektórzy pytają mnie: „Skoro Sri Lanka potrzebuje misjonarzy, dlaczego być misjonarzem za granicą?”. Oczywiście, Sri Lanka potrzebuje misjonarzy, aby wzmocnić i rozszerzyć nasze dzieła salezjańskie. Ale nie możemy zapomnieć, że nasza obecność salezjańska w Sri Lance miała swój początek w 1956 roku, ponieważ do naszego kraju przybyli misjonarze, zwłaszcza ks. Henry Remery, francuski misjonarz wysłany z prowincji Chennai. Pamiętam dzień, gdy inspektorowi, ks. Benjaminsowi Puthotta, wyraziłem chęć wyjazdu na misje. Jego odpowiedź była natychmiastowa: „Oczywiście, że tak, mimo że mamy niewielu współbraci. Jeśli jest to wola Boża, to Bóg nam pobłogosławi w postaci wielu powołań. Dając, otrzymujemy”. Rzeczywiście, Bóg pobłogosławił Sri Lance. Obecnie jest wizytatorią.

Jestem naprawdę szczęśliwy, że jestem misjonarzem. Dzielać się Słowem Bożym w codziennej Eucharystii, ucząc różnych przedmiotów w seminarium, uczestnicząc w codziennym życiu wspólnoty, mam wiele okazji, by dzielić się moim powołaniem z innymi. Mam też możliwość żyć i być w kontakcie z ludźmi innych kultur i doświadczać ich miłości.

Wiem, że ważne jest nie to, aby robić rzeczy spektakularne i niezwykłe, ale aby zachować serce otwarte na Boga i pełnienie Jego woli w swoim życiu.

Ks. Srimal Priyanga Gajasinghage Silva SDB
Syngalezyczyk, misjonarz na Wyspach Salomona

Video

Wywiad z **ks. Gianni Rolandi**, inspektorem Afryki Wschodniej, w języku angielskim, z napisami w języku włoskim
<http://vimeo.com/74918189>

Salezjańska Intencja Misyjna

REGION AFRYKA

Aby świadectwo salezjanów Księdza Bosko, radośnie i bezpośrednio zaangażowanych w katechezę i katechumenat młodzieży, towarzyszyło i umacniało drogę wiary ludzi młodych w Afryce.

*Z owocną tradycją afrykańskich katechetów świeckich, odważnych głosicieli Słowa, łączy się powstanie nas – salezjanów Księdza Bosko – zrodzonych z „prostego katechizmu” (ks. Bosko).
Trzy salezjańskie wspólnoty formacyjne (teologia) w Afryce – Lubumbashi (Demokratyczna Republika Kongo), Nairobi (Kenia), Jaunde (Kamerun) – starają się zaszczepić w duszy młodych salezjanów afrykańskich, kandydatów do kapłaństwa, tę żywą i jasną świadomość katechetyczną.*

Poprzednie numery „Cagliero 11” można znaleźć na: purl.org/sdb/sdl/Cagliero

